

A gyógyszerészek munkájáról

Rangos eseményt szervezett a szakmai héten a Gyógyszerésztudományi Kar KISZ-szervezete. Az egyetem intézeteiből meghívott fiatal diplomások — Csányi Erzsébet, Mizeti Mária, Tóth Ilona, Homann Judit, Müller Anna, Rudich Tibor, Perjesi Pál, dr. Bán István és dr. Török Júlia — számoltak be eddigi életükről, s személyes tapasztalataikat átadva segítséget, tanácsokat adtak a fiatal gyógyszerész hallgatónak.

Dr. Török Júlia például egy, hazánkban viszonylag új gyógyszerészeti tevékenységgel, a klinikai farmakológiai munkával ismertette meg a hallgatóságot, hangsúlyozva, hogy a mai orvostudomány fejlettsége mindinkább megköveteli az egyénre szabott gyógyszer terápia. A ma klinikai farmakológusának feladata, hogy ezt hibátlanul ellássa, s ehhez a gyógyszerhatás és az új specialitások ismerete szükséges.

A gyógyszerész munkával kapcsolatos vélemények erősen megoszlottak: volt aki elmondta, hogy

kimondottan szereti a gyógyszer-tárban végzett munkát, másokat inkább az elméleti munka érdekelt. A fórumon felvetődött a „pendlítő” gyógyszerészek problémája. Sok nehézséggel járó kötelezettség ez, hiszen a pendlítő egy adott körzeten belül különböző helyeken hosszabb-rövidebb ideig vállal helyettesítést. Ennek is van két előnye: az egyik anyagi, a másik szakmai, mert a gyógyszerész óriási tapasztalatokra tesz szert rövid idő alatt, de ezek az előnyök rendkívül fáradtsággal járnak.

Talán a legérdekesebb kérdés, mely felvetődött a találkozón: a gyógyszerész társadalmi helyzete. A meghívott fiatal diplomások elmondták, hogy a ma gyógyszerésze, tanulmányaihoz, tudásához képest kisebb erkölcsi és anyagi elismerésben részesül. Másrészt, a falura került gyógyszerész szinte teljesen elszakad a tudomány fejlődésének új eredményeitől és szakmailag „beszűkül”.

V. M.

Jogásznapiok

Fő-lófari Napok, e stílusos címet adták az idén a szervezők az immár hagyománnyá vált jogásznapioknak, amelyeket november 24-től 29-ig rendeztek meg. S régi fényében csillogott a rendezvénysorozat, ami a jó szervezőknek és az eredeti humoros ötleteknek volt köszönhető.

De vegyük sorra az eseményeket:

Először is, mi volt a Fő-lófari napok célja? — A Fő-lófari vagyis a diákdékan megválasztása. A szavazás „rendkívüli módon”, egy forintos érmevel történt. Amelyik évfolyam jelelte a legtöbb érmét gyűjtötte össze az urnájában, az vehette át a hatalmat a karon.

Bár a királyság csak egy pünkösdi királyságnak felelt volna meg, mégis nagyon törték magukat a jelöltek illetve az évfolyamok. A második évfolyam színparkozó ötlettel próbálta a jelöltenek a megválasztásához szükséges anyagi bázist megteremteti. Vámbódét állítottak fel a Kársz utcán és egy ördögi ötlet gyanánt fejükbe vették, hogy a Szegedi Egyetem régebbi szá-

zediek az egyetemes vizsga napja, akarom mondani a tél, és hogyha repülni szeretne már valamelyik gólya, akkor tudjon. Az avatás szertartásának az első évfolyam diákjelöltjének levizsgáztatásával kellett volna megtörténnie. Sajnos bebizonyosodott, hogy a tú fokán könnyebb átjutni mint a vizsgán, ahol a kar négy főinkvizitora volt a tortúra mester. Így szegény kis „kintült” gólyát koporsóba fektették, ám mielőtt Csipkerózsika álmába mélyedhetett volna, a jó-ságos királyfi, a dékan, csókjával életrekellette.

E rövid kis avató ünnepséget az új dékan beiktatása követte, melyen Ivanov Dömötör, vagy egyszerűen csak Döme a második évfolyam jelöltje ünnepélyes fogadtatást tett, hogy az átvett marsalbotot és a tógát majd visszaadja ha ideje lejár. (Azt már csak nekem mondta el, hogy fájt a szívvel gondolt arra, miért nem hó elejére esik megválasztása, mert akkor a főhatalom e két jelvénye mellé még a harmadikat a királynak kijáró havi tiszteletdíjat is megkaphatná...)

S szünet nélkül peregtek to-

Kánvási László, mint alkalmi rikancs

tása volt a cél. Ezután gördeszka verseny következett, melyet ledérleányok öltözködése követett, természetesen paraván mögött. A cél: minél több ruhadarab levegőre és felmutatása a közönségnek! Az oktatói zsűri e számnál, nem szégyellette hangoztatni a Kermi jelszavát tudniillik, hogy: pillantunk be a paravánok mögé is!

A hangulat, a kedv ekkor már oly magasra hágott, hogy táncraperdültek a csapatok. Természetesen e tánc csakis a kán-kán lehetett, melyet fiúk adtak elő nőnek öltözve. Mutatványukat magas pontszámmal jutalmazta a zsűri.

Közben kisorsolták a sporttörténeteseit is, akik a Makói Skála áruház, a Makói Bőriparti Szövetkezet és a Szegedi Róviköt vállalatok ajándékait nyerhették meg. Végül is a verseny is a má-

A XV. OTDK szervezéséről

A KISZ Központi Bizottsága és a felsőoktatási intézményeket felügyelő minisztériumok idén újra meghirdették az Országos Tudományos Diákköri Konferenciát, sorrendben már a tizenötödikét, amelynek felhívása az elmúlt hetekben eljutott minden tanszékre.

A diákköri mozgalom negyed évszázada alatt a konferenciák formája, a munka tartalma sokat változott. Jelentősen megnőtt a pályamunkák száma, sok területen emelkedett a tudományos színvonal is.

A tudományos diákkörök munkáját irányító testület, az Országos Tudományos Diákköri Tanács, amelynek tagjai a felsőoktatási intézményeket felügyelő minisztériumok, az egyetemek és főiskolák, valamint a társadalmi szervezetek és tudományos egyesületek képviselői, legutóbbi ülésén azzal foglalkozott, hogy a megváltozott körülményeknek megfelelően bizonyos változtatásokat eszközöljön a konferencia lebonyolítási rendjén. (A Tanács határozott arról is, hogy határozatait a Tudományszervezési és Informatikai Intézet a felsőoktatási intézmények lapjaiban hozza nyilvánosságra.)

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács 1980. október 29-i ülésének határozatai a XV. Országos Tudományos Diákköri Konferencia megrendezéséről.

A Tanács — tudomásul veszi, hogy a XV. Országos Tudományos Konferencia megrendezését a Tudományszervezési és Informatikai Intézet gondozza;

— megerősíti azt a korábbi határozatát, hogy a TDK-mozgalom továbbfejlesztésében arra kell törekedni, hogy a tudományos diákköri munkában mindinkább a minőségi követelmények kerüljenek előtérbe. Ennek a célkitűzésnek megfelelően fokozatosan meg kell valósítani, hogy az intézményi konferenciák minél több dolgot, pályamunka, alkotás, bemutatási fórumai az országos tudományos diákköri konferenciák egy-egy szakterületen elért tudományos eredmény bemutatásának és megvitatásának fórumai, vagyis tudományos konferenciák legyenek.

A fenti célkitűzések szellemében a XV. Országos Konferencia megrendezésével kapcsolatban a Tanács felkéri a rendező intézményeket, hogy adottságaik, lehetőségeik figyelembevételével, a konferencia és a mozgalom eredményességét is szem előtt tartva törekedjenek a célkitűzések megvalósítására.

Szükségesnek tartja, hogy a felsőoktatási intézmények az Országos Konferenciát megelőző intézményi konferenciákat fokozott gondossággal, azok súlyát és eredményességét növelve rendezzék meg, ennek érdekében ajánlja, hogy hívják meg e konferenciákra a szakterület szakembe-

reit, valamint az Országos Konferencia illetékes szekciórendező intézményeit, és megfontolandónak tartja, hogy az Országos Konferenciára összegyűlt pénz egy része az intézményi konferenciák pályaműveinek utólagos díjazását is szolgálja.

A szekciórendező intézmények az általuk — a szekció tudományterületének sajátosságai figyelembevételével — kidolgozandó bírálati irányelvek alapján bírálják el, hogy mely pályamunkákat fogadjanak el az Országos Konferencián való bemutatásra, biztosítva ezzel a Konferencia tudományos színvonalát és jelezve egyúttal azt is, hogy a Konferenciára való elfogadás is a dolgozatok minősítése.

Az előbbieken említett irányelvek szolgálnak az Országos Konferencián bemutatott pályamunkák elbírálására is.

A bírálóbizottságok összeállításánál törekedjenek arra, hogy abban nemcsak a felsőoktatási intézmények, hanem a szakterületen működő akadémiák és ipari kutatóintézetek, vállalatok és intézmények szakemberei is képviselve legyenek.

Kéri, hogy a bírálóbizottságok tagjai munkájukat külön tiszteletdíj nélkül vállalják.

A szekciórendező intézmények járjanak el kellő megfontoltsággal abban, hogy az egy szekcióban szereplő egyetemi és főiskolai hallgatók érdemeiknek megfelelően részesüljenek elismerésben.

Úgy foglal állást, hogy az Országos Konferencián pénzjutalommal is díjazják a bírálat alapján kiemelkedő pályamunkákat, a díjazott pályamunkák száma azonban a múltbelinél kevesebb legyen.

A szekciórendező intézmények fontolják meg a poszterbemutató lehetőségét is.

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács a XV. Országos Tudományos Konferenciát megelőzően dönt a Tudományszervezési és Informatikai Intézet előterjesztése alapján a díjak számáról, szétosztásáról és összegéről.

A Tanács hozzájárul ahhoz, hogy ne az egyes szekciórendező intézmények, hanem a Művelődési Minisztérium kérje fel anyagi hozzájárulásra a konferenciát támogatni kívánó főhatóságokat, intézményeket, gyűjtse és kezelje az így befolyt pénzeszegeket.

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács ajánlja, hogy az illetékes főhatóságok kutatási terveik összeállításánál vegyék majd figyelembe a XV. Országos Tudományos Diákköri Konferencián kitűnt kutatási tevékenységet is.

Az Országos Tudományos Diákköri Tanács megbízásából

PÁRIS GYÖRGY
a Tudományszervezési és Informatikai Intézet igazgatója

Gólyák a fán

mait is eladják. S bár itt az eladásnál közbecsúzott kisebb-nagyobb „kilenészek”, az ötlet a választás kimenetelét mégis eldöntötte.

S közben már heves csalárolások folytak az évfolyamok között, hiszen a kiadott előfeladatok a péntek esti „Nem útik a jogászt agyon” vetélkedő versenyfeladatai voltak.

Ilyen feladat keretében került sor a múzeum mögötti lókolektív ellepésére is. Melyik évfolyamból másznak fel többben egy egy fára? — A megzavart verebek egyre idegesebben figyelték odafentről a történeteket. A lent maradt diáktársak bölcs nyugalommal és darwini érzéklődéssel lesték ahogy lemásztak a csapatok a fákról — létrán...

Ezt követően, a hallgatók mint „új punkok” ellepték az Aradi vértanúk terét.

Harcra készen

Másnap, péntek reggel, eljött végre a nagy nap, a gólyák nagykorúvá válásának napja és az évfolyamok a szavazóurnákhoz járultak. Rendhagyó módon most nem zártak be az italboltok, nem volt szesztilalom sem, sőt azt hiszem a bevétel olyan nagy volt a „Lófarában”, hogy az idén biztosan rekordlévét zár „az egyetem e kihelyezett tagozata”.

A szavazás végleges eredményhirdetése előtt még a gólyákat is fel kellett avatni, hiszen kö-

Döme dékan és kortesei a győzelem után

vább az események — a pécsi jogi kar küldötteinek másorát nevezhették meg az érdeklődők, majd délután a Molnár Diákléland együttes szórakoztatta a közönséget.

Este a Ságvári gyakorló iskola tornatermében került sor az évfolyamok közötti vetélkedőre. Férfias sportággal indították, az ökölvívással. Sajnos valódi test, test elleni küzdelmet nem láthatunk mert az ellenfél egyik kezében tartott léggömb kipukkasz-

soák évfolyam győzelmével végződött. Az est záróeseménye a JATE klubban megrendezett jogászdíscó és szakest volt.

Az Ifjúsági Jogásznapiok végző aktusa a jogász bál volt, ahol Döme visszaadta a hatalmat és hétfőtől kezdődően az élet újra visszazökkent a régi kerékvágásba. Csak annyi változás történt, hogy azóta nem hallani reggelente a kar felől a gólyák kelepelését...

RIGÓ BARNABÁS

A harmadéves „punkok” egy csoportja (fotók: Rigó Barnabás)